

Moarte cu beneficii

Ucio

Rătăcit-am în neștire, și pe mine m-am pierdut
Blestemat în vieți trecute, pentru ce nici n-am făcut
Mi-e și frică să te văd, dacă o să mă vezi distrus?
Vei întreba, nu voi putea să îți ofer nici un răspuns

Totuși care este scopul? Poate nu am un motiv
Totuși unde îmi e locul? Hoinăresc de prea mult timp
Purtând mereu monologuri în care mă contrazic
Nu mă mulțumesc cu totul, mă mulțumesc cu nimic

Renegat de-umanitate, că sunt mult prea diferit
M-am retras, sperând că poate o să tăceți în sfârșit
Acum când mă uit în spate, știu și unde am greșit
Cu emoțiile-mi secate, renunțat-am la simțit

Multipersonalitate, mă victimizez prea des
Făcând totul ca la carte, dintr-o carte fără sens
Iar când gândul mă împarte, nici măcar n-am de ales
Că am defecțiuni aparte ce mă-ndeamnă să greșesc

Mă întreb ce am în minte, de trăiesc coșmar sau vis
Dar având emoții simple, e inutil de descris
De ce să mai spun cuvinte? Îngerii s-au sinucis
Mă întreb de viața minte, de respectă ce-a promis

Fiind instabil de-o vreme, sunt considerat un risc
Dar am idei prea solemne să mă numiți Anticrist
Nu sunt mulțumit din fire cu ce voi denumiți vicii
Căci viața e în neștire... doar moarte cu beneficii